

LLACUNA DE VENÈCIA

► Etimologia [llacuna]: lat. 'locus', fossa, cavitat, zona d'aigües estancades. ◀

L'ILLA DE LIDO

Lido és una illa que ha viscut molts canvis a totes les escales i estrats. El fet de trobar-se en una situació fràgil "tra laguna e mare", però d'aquesta dicotomia en sorgien els recursos naturals, socials i econòmics dels seus habitants.

La seva diversitat (sobretot la biodiversitat) s'ha vist reduïda per l'increment de la complexitat del territori, causat per la introducció de factors externs, la diversificació artificial del mosaic territorial degut a la diferent requalificació de les zones que formaven part d'àrees de característiques i coherència comunes, i per la descoberta amb la llacuna com a font de recursos, canviant aquesta per la subordinació a l'economia de Venècia.

LA PROVINCIA DE VENÈCIA: LES ILLES DE LIDO I PELLESTRINA

Les illes de Lido i Pellestrina formen part de la mateixa municipalitat tot i que ara per ara són molt diferents. Tant la morfologia com la població han sofert molts canvis en les diferents èpoques i fets de la història, i encara ara actualment.

La proximitat diferent a la protagonista illa de Venècia i l'emplament de les portes d'entrada a la llacuna han fet que les dues illes que comparteixen un perfil territorial característic -les tradicions, els recursos, l'artesania, la vegetació, etc.- i anaven íntimament lligades a la llacuna es segreguen entre elles. Col·loquialment, les illes donaven la cara a la llacuna, i l'esquena al mar Adriàtic, que ha estat sempre un enemic per aquestes terres tan fràgils tot i ser una gran font de sedimentació.

Però amb la indústria del turisme, l'illa del Lido ha canviat les tradicions d'obtenir els recursos de la llacuna, per obtenir-los del litoral marí. Amb l'obertura de "Den Bains" (primer complex hotelier coster d'Europa al XIX) es va augmentar la població a les platges del Lido. I ha anat augmentant la sèrie d'hotels, apartaments i albergs (sobretot als anys 70) que en un principi eren per gaudir de la costa, però que han esdevingut una segona opció més assequible pels visitants de l'illa de Venècia.

SISTEMA HIDROGRÀFIC I OROGRÀFIC DEL VENETO I ENVOLTANTS

Els rius originats per les neus de les grans muntanyes dels Dolomites entre la regió Veneta i la Trentina seguides d'una gran plana donen lloc a una gran riquesa d'aigua repartida per tot el territori, i al arribar al mar, al llarg del temps, pren forma la llacuna de Venècia.

La magnitud en superfície i alçada del sistema orogràfic situat al nord-oest d'aquesta regió ha generat, per erosió, transport i sedimentació, l'extensa plana al·luvial i l'ha provist d'una xarxa hidrogràfica densa i característica.

La interacció entre els abundosos cabals d'aigua continental i el sistema marí han generat la llacuna de Venècia.

El gran aport de sediments per part dels cursos fluvials més importants era capaç de colmar la llacuna de Venècia, motiu pel qual al llarg de la història alguns d'aquests rius han estat desviats.

EL SISTEMA LLACUNAR DEL MAR ADRIÀTIC

La conjunció entre rius originats als sistemes morfològics de gran altitud i desnivells de gran magnitud que rodegen el golf del mar Adriàtic donen lloc, tot i les diferents característiques degut a les grans zones que ocupen, un conjunt de llacunes.

El mar Adriàtic està tancat per un golf, on per la confluència d'aigües descendents de diferents sistemes muntanyosos importants s'han creat al llarg del temps unes llacunes de grans dimensions.

Les riques planes agrícoles que envolten aquest mar han fet que aquestes terres fossin productives i es generessin societats força desenvolupades, que rivalitzaven entre elles. El mar va ser objecte de control i vigilància durant totes les èpoques.

